TRĂIESC ȘI MUNCESC IN CHIP SOCIALIST

Vremuri noi, oameni noi

Trei exemple dintre sutele de mii...

La Năvodari ca și la Constanța, la Ovidiu sau la Palas, pe întreg litoralul, privirile îți sînt atrase de noile construcții, de cofrajele a sute și sute de noi clădiri. Pe șantiere, în unitățile socialiste din prima regiune colectivizată a țării își desfășoară munca — o muncă dinamică, plină de avînt — mii și mii de tineri. Vă propunem să vă prezentăm trei dintre ei....

...Nicolae Alboiu ar fi primul. Prin succesele sale în muncă, strungarul Nicolae Alboiu de la Șantierele Navale Maritime Constanța a ajuns să fie cunoscut în întregul oraș. Inginerul Velicu Stoian, șeful secției mecanice în care lucrează și Alboiu, ne spunea: „Este totdeauna printre cei mai buni. Dovadă, graficul de producție: în dreptul numelui său poți să iei cunoștință în fiecare lună de depășiri constante de peste 18 la sută. Cum de reușește această... performanță? Foarte simplu: muncind cu multă sîrguință și în plus studiind, studiind necontenit"... Alți muncitori au ținut să aducă o completare la această ...scurtă biografie: „Alboiu e cel mai săritor om din secție. Totdeauna e gata să-și ajute tovarășii de muncă. Are, cum s-ar spune, spirit de echipă. Nu degeaba este socotit drept unul din oamenii de bază ai echipei noastre de rugbi, Farul..".

Acesta este, așadar, strungarul Nicolae Alboiu, mîndria muncitorilor de la Șantierele Navale Maritime Constanța. Comuniștii din întreprindere — din rîndul cărora face parte și Nicolae Alboiu — văd în el, pe bună dreptate, un tovarăș de nădejde!

...La Năvodari, cu trei ani în urmă a venit să lucreze ca brigadier un tînăr, aproape un copil (nu împlinise nici 16 ani) pe nume Petre Barnea. Venise tocmai din nordul Moldovei, cu un elan nestăvilit, cu o dragoste fierbinte pentru muncă.

— Și ce meserie ți-ar place să înveți, măi Petrică? l-a întrebat șeful său de echipă.

— Zidăria, a răspuns tînărul nostru.

Acolo, la Năvodari a învățat Petre Barnea prima sa meserie. Și tot acolo — împreună cu tinerii de la uzina de îngrășăminte — a prins dragoste pentru sport, pentru fotbal. Astăzi este half, titular în echipa uzinei, fruntașă în campionatul orășenesc.

Era sprinten și conștiincios Petre Barnea. Iată de ce avea să fie îndrăgit de toți muncitorii din uzină. Și mai mult, de utemiști, care — apreciindu-i calitățile, l-au primit — chiar din primul an — în rîndurile organizației.

Și timpul a trecut. Ucenicul zidar de ieri a ajuns un muncitor deosebit de priceput. Într-o zi, ascultînd de îndemnul cîtorva meșteri, s-a înscris într-o școală de calificare în meseria de operator chimist. A absolvit printre primii această școală și acum Petre Barnea are două meserii. Se va opri aici? — s-au întrebat mulți dintre cei care îi cunoșteau pasiunea pentru carte. Un fapt plin de semnificație vine să răspundă la întrebarea de mai sus: seară de seară Petre Barnea merge la școală. El urmează în acest an cursurile clasei a IX-a. „Viitorul nostru inginer!" așa îi spun, mai în glumă, mai în serios, muncitorii mai vîrstnici. Știindu-l cît este de ambițios și de conștiincios, ei sînt siguri că Petre Barnea își va putea împlini și acest proiect!

...Viorica Petre lucrează la cooperativa „Higiena" din Constanța. Vrednică, cu o mare putere de muncă, utemista Viorica Petre își îndeplinește cu regularitate planul de producție și deseori îl și depășește cu procente care ajung pînă la 20 la sută! Să adăugăm la aceasta și faptul că este o membră a organizației U.T.M., foarte activă (nelipsită de la toate acțiunile) și în același timp o pasionată sportivă, una dintre componentele de nădejde ale echipei de popice Voința Constanța, campioană pe regiune. Două năzuințe are în momentul de față tînăra noastră: în producție să fie mereu printre fruntași, iar în sport să-și depășească recordul personal (390 bile doborîte) și să devină campioana regiunii!

...Am ales trei sportivi. Trei exemple din sutele de mii de tineri înfiripați în patria noastră care, cu ajutorul comuniștilor, muncesc și trăiesc în chip socialist.

E. PETRE și L. BRUCKNER,
corespondenți

CU AVÎNT TINERESC

Alături de ceilalți oameni ai muncii din țara noastră, o contribuție de seamă la înfrumusețarea orașelor și comunelor o aduc și sportivii. Ca rod al muncii lor entuziaste, făcută după orele de producție, apar azi noi baze sportive sau terenuri de sport pe care tineri și vîrstnici își vor petrece ore plăcute de destindere, de reîmprospătare a forțelor.

În rîndurile ce urmează am spicuit doar cîteva din scrisorile primite la redacție în care corespondenții ne relatează despre succesele obținute de sportivi în munca patriotică pe care ei o prestează.

ALEXANDRIA. Corespondentul *I. NEGULESCU* ne vorbește despre munca entuziastă a elevilor de la școala nr. 3 din localitate care și-au amenajat prin muncă patriotică un teren de handbal în 7 și altul de volei și despre cea a colegilor lor de la școala medie „Al. I. Cuza" unde există azi un frumos teren de handbal în 7. La realizarea lor au participat majoritatea elevilor, în rîndul cărora sportul pătrunde azi tot mai puternic. Pentru munca entuziastă ce au prestat-o citățm pe elevii Florin Olaru, G. Costin, Gh. Nedelcu și pe profesorii Gh. Ouatu, N. Cineu și D. Nicolescu.

În comuna TURCENI, raionul FILIAȘI — ne scrie corespondentul *S. OPROIU* — tinerii au construit prin muncă patriotică o frumoasă bază sportivă formată dintr-un teren de fotbal, unul de volei, altul de baschet, precum și o pistă de atletism. La construirea ei s-au evidențiat sportivii T. Mihăilescu, St. Ancuța, I. Bunăiașu ș.a.

Două scrisori dintr-un noian de vești pe care poștașul le aduce zi de zi redacției. Ele conțin fapte ale sportivilor noștri, care deși sînt obișnuite, le fac multă cinste. Conținutul lor dovedește modul cum înțelege să muncească, să participe la viața nouă a patriei tineretul sportiv.

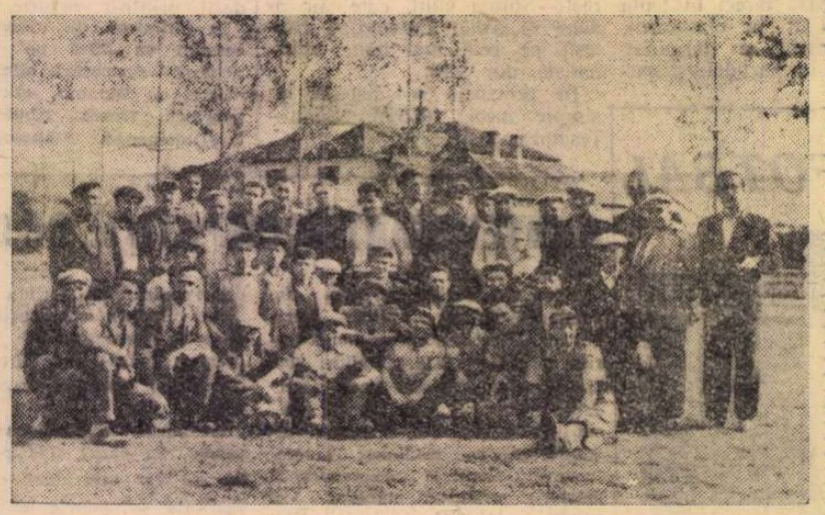

Un grup de harnici sticlari care s-au evidențiat la construirea terenului din Tîrnăveni.

Foto: I. Hasașiu

SUPREMA BUCURIE

Scrisori către redacție

Dragi tovarăși de la redacție,

M-am hotărît — considerînd că vilor — să vă scriu și eu despre un în viața unui sportiv de la noi. Este MIHAI MOLNAR, halful dreapta al activează în seria a II-a a categoriei aceasta servește la educația sportivă evenimentului deosebit care a avut loc vorba de instalatorul de gaz-apă echipei de fotbal C.S.M. Mediaș care B.

7 Noiembrie 1960... Întreprinderea de construcții și montaje Gaz Metan strălucește în haina ei purpurie. Pretutindeni domnește o atmosferă de sărbătoare, prilejuită de cea de a 43-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Harnicii muncitori o cinstesc și aici prin muncă. În inima unuia dintre ei, a instalatorului Mihai Molnar, e o dublă sărbătoare. Azi va fi discutată în organizația de bază P.M.R. cererea lui de primire în partid. Sosise tocmai de cîteva minute cu întreaga echipă de la Craiova. Era fericit. Cîștigaseră în deplasare în fața fotbaliștilor de la C. F. R.-Electroputere.

Dar iată că a sosit și momentul mult așteptat. I se dă cuvîntul pentru a-și descrie în fața organizației propria-i viață. Cu glasul puțin tremurat de emoția evenimentului ce îl trăiește, Mihai Molnar înfățișează tovarășilor de muncă povestea vieții sale care a început cu adevărat de prin anul 1946. Ucenicia începută un an înainte de Eliberare l-a făcut și pe el să guste din amarul vieții de care au avut parte părinții lui, muncitori și ei și pentru care hrana celor cinci copii era totdeauna o mare și grea povară. Abia în 1946 a reușit să învețe și să se califice în meseria de instalator de gaz-apă. Forța și căldura colectivului avea s-o afle cîțiva ani mai tîrziu, în mijlocul muncitorilor de la Întreprinderea de construcții și montaje Gaz Metan.

Multe s-au mai schimbat de atunci în viața tînărului Mihai Molnar! Mai întîi a reușit să cîștige — datorită hărniciei și priceperii sale — prețuirea muncitorilor mai în vîrstă și îndeosebi a comuniștilor care îl îndrăgiseră. Apoi a devenit muncitor fruntaș, un priceput raționalizator. În tot acest timp sportul i-a ținut o plăcută tovărășie. Fotbalist talentat, Molnar a devenit un jucător de bază al echipei de categorie B din Mediaș. Înțelegînd să se poarte și pe terenul de sport ca în viața de toate zilele, conștiincios și cu dragoste față de echipă, el și-a atras prețuirea celorlalți fotbaliști, care l-au ales căpitanul echipei. Mișii, așa cum îi spun băieții, este tot timpul un exemplu de disciplină și corectitudine și faptul că timp de zece ani de cînd joacă în echipă nu a fost niciodată eliminat sau suspendat este grăitor.

Crescut și educat de partid, firește Molnar dorea să ajungă și el o dată membru al partidului. Datorită comportării lui frumoase în producție, cît și pe terenurile de sport comuniștii din întreprindere l-au ajutat să devină anul trecut candidat de partid. Și iată-l acum din nou în fața lor pe același Molnar cinstit, harnic muncitor și bun sportiv, care în ultimul an, a dovedit mai mult ca oricînd că merită să facă parte din detașamentul de avangardă al clasei muncitoare. De această părere a fost întreaga organizație.

★

Petrecut de privirile calde ale tovarășilor săi de muncă și de organizație, Mihai Molnar se îndreaptă spre casă cu inima plină de o supremă bucurie. Era un alt om acum: comunistul Mihai Molnar. Gîndul că pe carnetul roșu ce îl va primi va sta înscrisă o dată istorică, 7 Noiembrie, i-a încălzit și mai mult inima. Întîmplătoarei potriviri a lucrurilor Molnar îi dă o semnificație deosebită. Se străduiește din toate puterile să semene în gînd și în fapte cu cei care au luat cu asalt Palatul de iarnă și au întemeiat după aceea Marea Țară a Socialismului.

I. GHERMAN
membru al consiliului asociației sportive Gaz Metan-Mediaș

La sala de sport a uzinelor „23 August"

În curînd, primele meciuri în campionatul asociației sportive

„Poate să vină iarna, o așteptăm cu plăcere..."

Acestea au fost cuvintele cu care ne-a întîmpinat președintele asociației sportive Titanii, cu prilejul vizitei pe care am făcut-o zilele trecute la sediul acestei asociații. Vreți să cunoașteți care este „secretul" entuziasmului manifestat de tovarășul Nicu Petre, președintele asociației, în legătură cu sosirea iernii? E simplu: sportivii de la uzinele „23 August" au unde să-și continue activitatea și în timpul iernii. Acesta e un lucru foarte important. Sala de sport, construită în curtea uzinei, poate găzdui întreceri de volei, handbal, baschet — într-un cuvînt majoritatea sporturilor pe care asprimea iernii le gonește de pe stadioane.

Acum înțelegem, desigur, bucuria și încrederea cu care președintele asociației sportive Titanii așteaptă iarna. Echipele de lupte, volei, handbal, tenis de masă, participante la competiții oficiale (campionate raionale, republicane) au trecut deja la activitatea de sală. Să vedem însă ce măsuri a luat consiliul asociației sportive pentru ca un număr cît mai mare de muncitori care nu sînt angrenați în competiții oficiale, să poată practica sporturile preferate în noua sală de antrenamente. Mai precis, dacă și activitatea sportivă de masă este găzduită în sala de sport a uzinelor.

Planul de activitate al consiliului asociației pe anul 1960 prevede ca în timpul iernii campionatul pe asociație să se desfășoare cu aceeași regularitate ca și vara. Pentru aceasta era necesar ca sala de sport să fie afectată într-o bună măsură activității sportive de masă, lucru ce s-a și făcut. Consiliul asociației a hotărît să pună sala de sport la dispoziția sportivilor care participă la campionatul asociației. Și nu 2—3 ore pe săptămînă, ci aproape zilnic. Întrecerile pe asociație constituie astfel, spre bucuria muncitorilor de la uzinele „23 August", principalul obiectiv în activitatea consiliului asociației sportive. În această sală pot fi văzuți numeroși muncitori, care se antrenează cu multă tragere de inimă. De o largă popularitate se bucură aci întrecerile de baschet, la care participă echipe din secțiile Motoare, Vagoane, Turnătorie, Magazie, Scularie și Administrativă. În prezent, handbaliștii și voleibaliștii se află angrenați într-o competiție, la care au fost invitate și echipe din alte asociații sportive. După terminarea acestor întreceri, vor începe primele întîlniri din campionatul pe asociație la șah, tenis de masă, volei, baschet și popice. Muncitorii de la „23 August" manifestă un mare interes față de aceste competiții. Zilnic vin la sediul asociației reprezentanți ai secțiilor de producție care se interesează îndeaproape de felul cum se va organiza campionatul pe asociație. Activiștii asociației întocmesc liste de participanți, pregătesc foile de concurs. Sala de sport este gata să-și primească oaspeții. Iar aceștia așteaptă doar fluierul arbitrilor...

— R. G. —

„Punctul 1" din program

(Urmare din pag. 1)

în nări, îl simți dulce în cerul gurii, nu te mai saturi respirînd. Efortul urcușului îți pune plămînii serios la treabă și pareă simți cum aerul acesta curat, aromat, îți pătrunde primenitor în fiecare fibră. Ținem poteca marcată cu albastru și cu alb.

— Mai e mult, tovarășe?...

Întrebarea, repetată a nu știu cîta oară, își are izvorul nu atît în oboseală, cît în dorința de a ajunge mai repede la cascadă. Călăuza, cam prea tăcută pentru un asemenea drum, face semn mereu înainte.

Urcăm de zor, iar drumul l-a croit anume natura să te ademenească către frumusețile ei. Aci urci de ți se taie răsuflarea, aci dai de o porțiune dreaptă de poți răsufla în voie, să prinzi noi puteri.

Un flăcău (am aflat că e de pe la Huși) prinde a cînta despre dragostea unui băiat cu o fată, apoi trage un chiot de răsună muntele. Alții, dinainte ori din urmă, îi răspund ca un ecou. O rază piezișă de soare ne mîngîie printre brazii falnici. Ne aruncăm ochii într-acolo. Nu ne mai săturăm privind o mîndrețe de tablou, vrednic de penelul măiestru al celor mai vrednici artiști: Caraimanul, Omul și Coștila. Acoperiți de o pulbere de zăpadă și încinși cu ură brîu de nori ca puful, selipesc argintiu în bătaia soarelui.

— Mai e mult, tovarășe?...

Și iar drum pieptiș, și iar drum de odihnă ca-n palmă. Cînd te crezi ajuns, vezi că mai e de întins. Să te lași și să te întorci din drum? La naiba! Te rîd ceilalți. Te rîd „pensionarii", care merg voinicește și nici nu se sprijină ca tine în bastonul de alun înflorat și cu „Amintire din Predeal", mai din jos de măciulie.

— Mai e mult...?

Coborîm o pantă repejoară și iată-ne ajunși printre două stînci uriețe printre care se strecoară șugubăț un fir de apă cum e cristalul. Cine ar crede că spiridușul ăsta a fost în stare să taie stînca, cît e ea de stîncă, să croiască minunea pentru care se așternu la drum costiș atîția și atîția oameni, să-și primenească plămînii cu aer aromitor, de brad, să-și încinte ochii în fața atîtor minunății în care natura noastră e deosebit de bogată și de darnică?

Urcăm printre stînci unul după altul, cînd umblînd pe bușteni îndreptați cu tesla, în chip de punți, cînd cățărîndu-ne pe scările ce ne poartă ca din etaj în etaj. Dau să întind mîna să-l sprijin la urcare pe un unchiaș simpatic, cu paltonul pe umăr. Se face a nu băga de seamă și prinzîndu-se zdravăn din treaptă în treaptă, urcă nu fără oarecare osteneală.

Îi cert în gînd pe tovarășii care, făcînd o treabă bună cu amenajarea scărilor, se pare că n-au mai dat pe acolo de cînd au bătut în piatră tăblița cu „Lucrările au fost executate de Biroul local de turism Orașul Stalin..." Altfel ar fi văzut că s-au strieat cîteva trepte care pe alocuri fac din urcuș adevărată performanță.

Am ajuns în vîrful stîncii. Pîrîiașul, molcom de astă dată, ne oferă cu dărnicie unda-i răcoritoare. O poză de amintire și... din nou la drum! La vale cîntecele par ceva mai avîntate și mai lungi, nu frînturi, ca la urcare.

Ajunși din nou în Predeal tocmai la ora mesei, tineri și vîrstnici sîntem unanim de acord că ciorba aburindă e mai gustoasă ca de obicei. Dacă se plînge cineva de oboseală? Așa ceva n-am auzit. Am auzit însă pe vecinul de masă, pe tov. Neagu Grigore, pensionarul de la Cîmpina, spunînd:

— În programul de mîine e excursie la Susai... Mergem?

— Auzi vorbă? Sigur că mergem!

Cum vă spuneam, celor veniți să-și petreacă concediul la Predeal, le place drumeția în mijlocul naturii noastre atît de bogate și de darnice.